

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (Włochy) w dniu 17 czerwca 2024 r. – ZD/Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC), Comitato Olimpico Nazionale Italiano (CONI), Procura federale presso la Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC), Collegio di garanzia dello sport presso il Comitato Olimpico Nazionale Italiano (CONI), Corte federale d'appello presso la Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC)

(Sprawa C-424/24, FIGC i CONI)

(C/2024/5400)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale amministrativo regionale per il Lazio

Strony w postępowaniu głównym

Strona inicjująca postępowanie przed sądem odsyłającym: ZD

Druga strona postępowania: Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC), Comitato Olimpico Nazionale Italiano (CONI), Procura federale presso la Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC), Collegio di garanzia dello sport presso il Comitato Olimpico Nazionale Italiano (CONI), Corte federale d'appello presso la Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC)

Pytania prejudycjalne

1) Czy prawo Unii, w szczególności art. 6 i 19 TUE w świetle art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i [art.] 6 EKPC, w odniesieniu do zasady skutecznej ochrony sądowej, należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie temu, by:

— prawo krajowe państwa członkowskiego, takie jak art. 2 decreto legge (dekretu z mocą ustawy) 220/2003, przekształconego w legge (ustawę) 280/2003, zgodnie z jego wykładnią dokonaną we włoskim orzecznictwie, po wyczerpaniu środków prawnych na wszystkich szczeblach wymiaru sprawiedliwości krajowego sportowego systemu prawnego, wykluczało skorzystanie z ochrony sądowej, która przewiduje uprawnienie sądu krajowego (w niniejszej sprawie sądu administracyjnego) do stwierdzenia nieważności sportowej kary dyscyplinarnej i jej przyszłych skutków, jak również do zawieszenia w ramach środka zabezpieczającego skuteczności samych kar, ograniczając tym samym uprawnienia sądu krajowego jedynie do ochrony odszkodowawczej polegającej na naprawieniu szkody przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej, jeżeli okaże się, że wykonywanie uprawnień dyscyplinarnych było w praktyce niezgodne z prawem?

2) Czy prawo Unii, w szczególności art. 6 i 19 TUE, interpretowane w świetle art. 47, 48 i 49 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 6 i 7 EKPC, należy interpretować w ten sposób, że w celu zapewnienia zgodności z zasadami nullum crimen, nulla poena sine lege, wyczerpującego charakteru i wystarczającej określoności czynów zabronionych oraz rzetelnego procesu sądowego stoją one na przeszkodzie:

— przepisom krajowym, takim jak przepis art. 2 decreto legge (dekretu z mocą ustawy) nr 220/2003, przekształconego w legge (ustawę) nr 280/2003 – zgodnie z jego wykładnią dokonaną we włoskim orzecznictwie – które, na podstawie zapisanej w prawie krajowym i interpretowanej we włoskim orzecznictwie zasady autonomii sportowego systemu prawnego, zezwalały organom sportowego systemu prawnego na nałożenie kary dyscyplinarnej polegającej na zakazie wykonywania działalności zawodowej na członka kierownictwa spółki sportowej w wyniku naruszenia przepisu systemu prawnego FIGC [art. 4 ust. 1 Codice di giustizia sportiva FIGC (kodeksu wymiaru sprawiedliwości sportowego systemu prawnego FIGC)], przewidującego w drodze ogólnej i niedookreślonej klauzuli, że wszyscy członkowie FIGC i członkowie kierownictwa spółek sportowych są zobowiązani do przestrzegania statutu i innych przepisów FIGC, a także zasad lojalności, fair play i uczciwości?

3) Czy prawo Unii, w szczególności art. 45, 49, 56, 101 i 102 TFUE oraz art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie temu, by:

— przepisy krajowe, takie jak przepis art. 2 decreto legge (dekretu z mocą ustawy) nr 220/2003, przekształconego w legge (ustawę) nr 280/2003, zezwalały na nałożenie przez organy sportowego systemu prawnego kary dyscyplinarnej w postaci zakazu, w wyniku której zakazuje się członkowi kierownictwa najwyższego szczebla spółki sportowej o znaczeniu międzynarodowym wykonywania działalności zawodowej przez okres 24 miesięcy na poziomie krajowym i ponadnarodowym?